

Sub chenar începe dedicația propriu-zisă: «Multe și despărțite sînt faptele și sfîrșiturile a cugetului celui mulțemitor, prin mijlocul / a căroră să adeverează fără de prepus, cum că rămîn întru neuitarea celor ce li s-au făcut binele. Toate / facerile de bine ce au cîștigat, iară mai virtos și mai ales aceste doao: întîi mulțemita cea / adevărată care să face din inima cea călduroasă prin cuvînt și-a doao, oare care daruri mici / spre semn de cunoștință a datoriei ce li s-ar cuveni. Pentru aceasta dară și smerenia noastră, cu / noscînd cum că pentru multe folosuri și faceri de bine ce ai arătat și arăt măriia ta de a pururea cătră noi sînt / datorlu nu numai să mă rog lui Dcu>mn<e>zeu, pentru fericita sîndătate și buna întărire întru luminat scaunul mă / rieii tale, ce și veri cu ce alt mijloc ași putea să mă arăt cătră măriia ta mulțemitoriu și voitortu de bine / atîta la cîte sufletești, cit și la cîte trupești. Drept acéia am vrut cu iubire de osteneală de am adunat și am / însemnat întru această cărticea chipurile și obazele tuturor strămoșilor noștri anume carele din ca / rele să trage, precum să povestesc în sfînta și dcu>mn<e>ziasca Scriptură în cea vechi și în cea noao și ca un dar / mic și mare să o aduc creștineștii stăpîniri a înălțimei tale, mic zic pentru statul ei, de vreme / ce pre scurt și cu puține cuvinte închiuie toată rodoslovie de la Adam pînă la H<risto>s; mare iară pentru / gîndul, căci întru această rodoslovie să cuprind obaze de oameni mari și minunați, prorocci, drepți și / împărați, a căroră rîvnitor fierbinte ești înălțimea ta și o oglindă curată prin mijlocul a cărila / poate să vadă fieștecarele toate bunătățile a celor fericiti bărbați și socotesc lucrul acesta să / nu fie fără de cuvînt și fără de socoteală; una pentru căci acéle ce înțelegem prin auz și prin cetăniia / a multor zile cu vederea chipurilor celor însemnate și cu cetăniia povestirii lor pre scurt mai / mult ne încredințăm și mai pre lesne întru pomenire le putem păzi. A doao, ca celula ce ești / stăpînitorlu întru așazămint prea slăvit și întru oblăduire prea luminat și de atîta mulțime / de credincioși purtător de grijă și chivernisitor să cuvine drept acéia a fi adus înălțimei tale / de la noi un dar ca acesta; că cele luminat și prea slăvite să cuvin iară celor luminați și / preaslăviți. Pentru că măriia ta între prealuminatul neam al Băsărăbeștilor dintru / carii s-au arătat domni vrédnici și creștini, însuși ai odrăslit ca o odraslă cu străluciri / de aur și ai înflorit ca o floare cu bun miros, păziți cu mila lui Dcu>mn<e>zeu, neveștejită pînă / acum și să va păzi și de acum înainte kata diadohin pentru multe și nenumăratele faceri / de bine, carele au cîștigat cei de departe și cei de aproape de la creștineasca și asămînătoarea lui H<risto>s / voință a mării tale, pentru care lucru de vom zice și te vom numi coroaia tuturor domnilor nu vom greși ade / vărului, de vreme ce ca un maslin roditorlu ce ești săditi în casa d<o>mnului întinzi spre toți / ramurile cîte neveștejite ale milosteniei și făclia creștinescului tău suflet spre faptele cîte / bune și dcu>mn<e>zeești iaste pururea aprinsă cu focul credinței și a dragostei cei fierbinte și / pusă în sfîșnic pentru ca să lumineze tuturor celor ce sînt întru întunérecul scîrbelor; și precum / într-o grădină împărătească cu multe podoabe să află multe și de multe feluri de flori, carele / veselesc cu mirosul toate simțirile celor ce s-apropie, așa și chipul cel de Dcu>mn<e>zeu împodobit / a înălțimei tale iaste plin și împodobit cu multe daruri și bunătăți și poclu zice cum că / , ca alt Pariv indianesc, carele cu puterea lui cea trăgătoare trage la sine toate materiile, sau / ca alt izvor din Scotusa ce închiagă toate vasăle cîte stricate, așa și blindétele mării tale trage / pre toți cătră sine și-i închiagă cu mîngăire și tîmădulește a fieșteacăruia scriba inimii și / supărarea lipsii cu îndurarea. Și cu adevărat ești tot cu totul un chip însufleșit asemene fără de nici o / despărțire cu acei minunați și vestiți ce mai sus s-au zis, atrăgînd și adunînd de pre la toți bunătățile cîte mai de / treabă și mai mari: însă de la unul cucernicula, de la altul credința cea fierbinte și rîvna cea dcu>mn<e>ze / iască, de la altul iubirea de streini, de la altul blindétele, de la altul îndelungă răbdarea și nerădutea / , de la altul milostivirea și iubirea de săraci și de la alții alte bunătăți, carele sînt cunoscut și / adevărate că le ai măriia ta, iar mai virtos și mai ales de la dulcele meu I<isu>s, smerenita cea de margine / ; că decit te-au mărit Dcu>mn<e>zeu și te-au înălțat în cînsti și în stăpînire, cu atîta mai virtos te smerește cu / duhul. Și pentru acéia cu multă cucerie te afli supt jugul cel bun și supt sarcina lui H<risto>s cea ușoară / , priimind cu multă răbdare și cu multe blindéte necazurile și supărările cîte multe și de multe / feluri ce vin neîncetat, totdeauna, de toate părțile. Și precum cel într-un nume cu măriia ta slăvi / tul și de Dcu>mn<e>zeu încununatul, marele și întocma cu ap<o>st<o>lii Constandin, întîiul împărat al creștinilor / n-au ținut cu putere omenească schiptrul împărăției, ci numai cu singura nebiruită puterea / împăratului ceresc, într-acestaș chip și măriia ta, ca un iubitorlu de Dcu>mn<e>zeu nu nădăjduiești / a chivernisi trebile domniei cu ajutorul și cu înțeleptune omenească, ci chemi pururea și aju / tortul cel de sus căruia mă rog neconținînd ca să ajute mării tale, păzindu-te cu sănătate, cu / veselie, cu viață îndelungată, mai presus decit toate cîtele ce aduc întristare, neclătit și nemiș / cat, în înălțat scaunul mării tale, împreună cu toată luminată rudenia mării tale. Amin. /

Dat în vestitul oraș al Tîrgoviștei, la anul de la zidirea lumii 7217 <1709>, m<e>s<e>ță [i] Iulicie> 1. /

A păzitei de Dcu>mn<e>zeu înălțimei tale întru H<risto>s rugător, / smeritul Mitropolit al U<n>grovlahiei, Anthim>.